

2 Οκτωβρίου 2014

Η ελεημοσύνη έλκει τη Χάρη του Θεού

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, που έγραψε τους βίους των αγίων της Ιταλίας σε μορφή διαλόγου κι έγινε πάπας και πατριάρχης της Ρώμης, πριν χειροτονηθεί αρχιερέας ήταν μοναχός και ηγούμενος της μονής του αγίου Ανδρέα, που είχε την επωνυμία Κλιοσκαίρη.

Μια μέρα λοιπόν, ενώ καθόταν στο κελλί του και καλλιγραφούσε, ήρθε ένα

φτωχός. Ο άγιος, σαν αληθινός δούλος του Χριστού, κάλεσε το διακονητή του και τον πρόσταξε να του δώσει έξι νομίσματα. Εκείνος εκπλήρωσε την εντολή του.

Την ίδια μέρα όμως και ύστερα από λίγη ώρα, ξανάρχεται ο φτωχός στον άγιο και του λέει:

-Ελέησέ με, δούλε του Θεού του Υψίστου, γιατί έχασα πολλά και μου έδωσες λίγα!

Ο άγιος φώναξε πάλι τον υποτακτικό του.

-Πήγαινε, αδελφέ, του είπε, και δώσ' του άλλα έξι νομίσματα.

Ο αδελφός το έκανε, και ο φτωχός έφυγε, έχοντας τώρα δώδεκα νομίσματα.

Αλλά μετά από λίγο έρχεται πάλι ο φτωχός, για Τρίτη φορά μέσα στην ίδια μέρα, λέγοντας:

-Ελέησέ με, δούλε του Θεού του Υψίστου! Δώσε μου κι άλλη ευλογία, γιατί πολλά έχασα!

Ξανακάλεσε το διακονητή του ο άγιος και του λέει:

-Δώσ' του, αδελφέ, άλλα έξι νομίσματα.

Μα τούτη τη φορά ο αδελφός αποκρίθηκε:

-Πίστεψέ με, πάτερ, πως δεν έχει μείνει ούτε ένα νόμισμα στο ταμείο.

Τότε τον ρωτάει ο μακάριος Γρηγόριος:

-Δεν έχεις λοιπόν κάποιο σκεύος ή ρούχο να του δώσεις;

-Άλλο σκεύος, άγιε πάτερ, δεν έχουμε, παρά μόνο το ασημένιο λεκανάκι, που μας έστειλε, όπως συνηθίζει, η μεγάλη κυρία με λίγα βρεγμένα όσπρια.

-Πήγαινε, αδελφέ, και δωσ' του το λεκανάκι, είπε ο δούλος του Θεού.

Εκείνος έκανε ό,τι τον πρόσταξε ο μακάριος. Και ο φτωχός, αφού πήρε μαζί με τα δώδεκα νομίσματα και το ασημένιο σκεύος, έφυγε.

Όταν ο άγιος Γρηγόριος έγινε πατριάρχης, έδωσε μια μέρα εντολή στο σακελλάριό του, σύμφωνα με μια συνήθεια των τότε πατριαρχών, να καλέσει δώδεκα άτομα για να φάνε μαζί του. Εκείνος έκανε όπως τον πρόσταξε. Όταν όμως κάθισαν στο τραπέζι, ο άγιος έβλεπε δεκατρείς. Κάλεσε λοιπόν το σακελλάριο και του λέει:

-Δεν σου είπα να καλέσεις δώδεκα άτομα; Πώς τότε, παρά την υπόδειξή μου,

κάλεσες δεκατρείς;

Με φόβο και έκπληξη τον άκουσε ο σακελλάριος.

-Πίστεψέ με, σεβάσμιε δέσποτα, δώδεκα μόνο είναι, αποκρίθηκε.

Τον δέκατο τρίτο δεν τον έβλεπε άλλος, παρά μόνο ο πατριάρχης. Καθώς έτρωγαν, τον παρατηρούσε, καθισμένο στην άκρη του τραπέζιού, ν' αλλάζει κάθε τόσο μορφές: Άλλοτε του φαινόταν γέρος και άλλοτε νέος!

Όταν λοιπόν σηκώθηκαν απ' το τραπέζι, ο μακάριος Γρηγόριος άφησε όλους τους άλλους να φύγουν, εκείνον όμως τον δέκατο τρίτο, που του φαινόταν τόσο θαυμαστός, τον έπιασε απ' το χέρι, τον οδήγησε στο δωμάτιό του και του είπε:

-Σε ορκίζω στη μεγάλη δύναμη του Θεού, ποιος είσαι; Και ποιο είναι τ' όνομά σου;

-Και γιατί ρωτάς τ' όνομά μου; είπε ο άλλος με τη σειρά του. Είναι θαυμαστό κι αυτό! Μάθε όμως, πως εγώ είμαι ο φτωχός που σ' επισκέφθηκα στη μονή του αγίου αποστόλου Ανδρέα, και μου έδωσες τα δώδεκα νομίσματα και το ασημένιο λεκανάκι που σου είχε στείλει με βρεγμένα όσπρια η μητέρα σου, η μακαρία Συλβία. Να ξέρεις λοιπόν, πως από την ημέρα εκείνη που με τόση μακροθυμία μου πρόσφερες αυτά τα πράγματα, ο Κύριος όρισε να γίνεις πρόεδρος της Εκκλησίας Του, για την οποία έχυσε το αίμα Του, και να είσαι διάδοχος του κορυφαίου αποστόλου Πέτρου. Γιατί μιμήθηκες την αρετή εκείνου, που με απλότητα καρδιάς μοίραζε στους φτωχούς, στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του, όσα έθεταν στη διάθεσή του οι χριστιανοί.

Του λέει τότε ο μακάριος Γρηγόριος:

-Και πώς ξέρεις εσύ, πως από τότε είχε ορίσει ο Κύριος να γίνω πατριάρχης;

-Επειδή είμαι άγγελος του παντοκράτορα Κυρίου, γι' αυτό το ξέρω! Εμένα είχε στείλει και τότε ο Θεός για να δοκιμάσω την προαίρεσή σου, αν δηλαδή κάνεις την ελεημοσύνη από γνήσια φιλανθρωπία ή για επίδειξη.

Ακούγοντάς τον ο άγιος φοβήθηκε, γιατί ποτέ ως τότε δεν είχε αντικρίσει άγγελο. Εκείνος πάλι του φερόταν και του μιλούσε σαν άνθρωπος.

-Μη φοβάσαι, του είπε τότε ο άγγελος. Μ' έστειλε ο Κύριος για να μείνω κοντά σου όσο θα βρίσκεσαι σ' αυτή τη ζωή. Και ό,τι θέλεις, θα το ζητάς από τον Κύριο με τη δική μου μεσολάβηση.

Μόλις ο άγιος το άκουσε κι αυτό, έπεσε με το πρόσωπο καταγής και προσκύνησε

το Θεό, λέγοντας:

-Αν για τη μικρή, τη μηδαμινή τούτη προαίρεση, ο παντελεήμων Κύριος μού έδειξε τέτοιο πλήθος οικτιρμών, ώστε και τον άγγελό Του να μου στείλει για να είναι μαζί μου παντοτινά, ποια δόξα θ' αξιωθούν άραγε αυτοί που τηρούν τις εντολές Του και ζουν ενάρετα; Ναι, αψευδής είναι εκείνος που είπε, ότι «κατακαυχάται έλεος κρίσεως» (Ιακ. β' 13) και «δανείζει Θεώ ο ελεών πτωχόν» (Παροιμ. ιθ' 17).

(Από το βιβλίο «Μικρός Ευεργετινός» των εκδόσεων «Ιερά Μονή Παρακλήτου»)

Πηγή: agioritikovima.gr